

Stucco lustro fresco yliopistolle

Raija Turtola
lähti maala-
ustalkoisiin

TURKU, PÖYTYÄ

Päivi Perkiö

Pöytyäläinen Raija Turtola osallistuu Turun yliopiston luonnontieteiden talon aulaan tehdyn seinäfrescon tekoon. Yli kuuden neliömetrin suuruinen stucco lustro -tekniikalla tehty työ saa viimeisen silauksensa, mehiläisvahapinnan ensi kesällä, mutta muuten työ on jo valmis.

Stucco lustro eli kiiltorappaus on italialainen frescomaalaukseen kuuluva tekniikka. Liedon ja Raision taideyhdistyksiin kuuluva Turtola on tehnyt aikaisemmin samalla tekniikalla tauluja, mutta nyt hän oli ensimmäistä kertoa mukana seinämaalauksen teossa.

–Tämä työ on Kynnys ry:n Sillanrakentajat -projekti ja liittyy osaltaan Kulttuurikaupunki 2011 tapahtumaan, Turtola kertoo.

–Työstä vetovastuussa oleva taiteilija Hilkka Huotari pyysi minua mukaan hankkeeseen, sillä olen tehnyt hänen kursseillaan aika lailla stucco lustro -maalauksia, hän selvittää.

Seinämaalauksen teko alkoi syyskuun puolivälin jälkeen. Työn tekoon osallistunut ryhmä valitsi Turtolan frescolle esittämän aiheen useista ryhmäläisten esittämistä vaihtoehdoista.

Ennen kuin työt aloitettiin yliopistolla, ryhmä valmisti samasta aiheesta harjoitustyön

Yliopiston luonnontieteiden talon aulaan tehty maalaus saa viimeisen silauksensa ensi kesänä.

aivan täydellisesti, mutta yliopistolla työn jälki on Turtolan mukaan erittäin hyvä.

Kolme rappausta

–Tässä tekniikassa on erittäin tärkeää, että käytettävät aineet ovat ensiluokkaisia. Työ voidaan tehdä joko tiili- kivi tai betonipinnalle ja seinälle lyötiin ensi karkea rappauserros kalkista, hienosta hiekasta ja sorasta koostuvalla laastilla, Turtola selvittää.

Karkean rappausten päälle levitettiin kalkista ja pestystä hiekasta tehty hikoilukerros, joka hierrettiin sileäksi. Vasta sen päälle levitettiin ensimmäinen, kalkista ja marmorihiekasta koostuvat stuccolasti, joka hierrettiin erittäin tasaiseksi. Vasta tämän kerroksen päälle ryhdyttiin maalaamaan.

–Meillä oli yliopistolla todella hyvät rapparit. Rappaus on levitettävä nopeasti, jottei se kuivu liikaa. Rapparit naureskelivatkin, etteivät he ole ikinä ennen tehneet töitä vastaavalla

kiireellä, Turtola muistelee.

Työn maalaaminen oli Turtolasta mielenkiintoista, joskin ergonomisesti melkoisen raskasta. Nelihenkinen ryhmä, johon Huotarin ja Turtolan lisäksi kuuluivat Lena Vuori ja Jonas Bäcklund, maalasi työn perjantaina ja lauantaina. Sen jälkeen työ vielä saippuoiitiin ja kiillotettiin.

Turtola kertoo kiillottamiseen käytetyn metallista kiillotusrautaa. Se kuumennettiin niin kuumaksi, että rauta lämmitti poskea mukavasti vielä kymmenen sentin päässä ihosta.

Kiillotus oli hidasta työtä ja tapahtui parin kymmenen sentin ala kerrallaan kunnes pinta oli täysin sileä ja lasimainen.

Muutama päivä kiillotuksen jälkeen ryhmä levitti työn päälle vielä oliiviöljykerroksen. Kun pinta on sen jäljiltä kuivunut vielä lähes vuoden, se viimeistellään mehiläisvahalla. Virallisesti työ julkistetaan vahauksen jälkeen, ensi elokuussa.